Lietas arhīva Nr. 102AA-0007-21/14
ECLI:LV:KUAT:2021:0225.1A69014120.6.S

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Liepājā 2021.gada 25.februārī

Kurzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Krists Līcis
tiesneši Didzis Aktumanis, Sandra Mertena
rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par nodibinājuma /nosaukums A/ (turpmāk - Nodibinājums) saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 41.panta piekto daļu un 159.[8] panta astoto daļu saistībā ar Nodibinājuma apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 30.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 15.jūnijā Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas (turpmāk - Iestāde) vadītāja - galvenā valsts inspektore Sigita Jansone sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.AM037569 (turpmāk - Protokols) par to, ka Nodibinājums pārkāpis Darba likuma 40.panta pirmo daļu un Ministru kabineta 2010.gada 7.septembra noteikumu Nr.827 „Noteikumi par valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veicēju reģistrāciju un ziņojumiem par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām un iedzīvotāju ienākuma nodokli" (turpmāk – Noteikumi Nr.827) 8.1.punktu, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 41.panta piektajā daļā un 159.[8] panta astotajā daļā (*lietas 1.sējuma 15.-18.lapa*).

[2] Ar Iestādes amatpersonas sektora vadītāja – galvenā valsts inspektora Arta Stūra 2020.gada 3.jūlija lēmumu Nr.10L-313-2020-1 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) Nodibinājums saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 41.panta piektajā daļā un 159.[8] panta astotajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu un sodīts ar naudas sodu 9000 *euro* (*lietas 1.sējuma 3.-10.lapa*).

[3] Par Sākotnējo lēmumu Nodibinājuma valdes priekšsēdētājs /pers.A/ Iestādē iesniedzis sūdzību un ar Iestādes augstākas amatpersonas direktora vietnieces Andras Auziņas 2020.gada 27.augusta lēmumu Nr.2020-05-05/185 (turpmāk - Iestādes lēmums), Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet Nodibinājuma sūdzība noraidīta (*lietas 1.sējuma 214.-217.lapa*).

[4] Nodibinājuma pārstāvis valdes priekšsēdētājs /pers.A/ Iestādes lēmumu pārsūdzējies tiesā. Ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 30.novembra spriedumu Sākotnējais lēmums un Iestādes lēmums grozīts daļā par Nodibinājumam piemērotā naudas soda apmēru, piemērojot Nodibinājumam naudas sodu 8000 *euro*.

[4.1] Tiesa konstatējusi, ka lietā pastāv strīds par to, vai ar /pers. B/ un /pers. C/ noslēgtie līgumi atzīstami par darba līgumiem un vai starp sūdzības iesniedzēju un minētajām personām, kā arī /pers. D/, pastāvošās tiesiskās attiecības ir uzskatāmas par darba tiesiskajām attiecībām.

Pirmās instances tiesa, atzinusi, ka Protokolā fiksētie pārkāpumi ir guvuši apstiprinājumu ar administratīvā pārkāpuma lietā iegūtiem pierādījumiem, kuri vērtēti Sākotnējā lēmumā un Iestādes lēmumā, un tiem kopumā dots pareizs juridisks vērtējums. Tiesa izskatot sūdzību, nekonstatēja citus vai jaunus sūdzības argumentus, vai apstākļus, kas izslēgtu atbildību par administratīvo pārkāpumu. Pirmās instances tiesa atzina, ka pārsūdzētais Iestādes lēmums daļā par Nodibinājuma vainas konstatēšanu ir tiesisks un pamatots.

[4.2] Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka Iestāde, uzliekot sodu Nodibinājumam un nosakot tā apmēru, nepamatoti saskaņā ar Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli atzinusi to, ka atkārtoti gada laikā izdarīts līdzīgs pārkāpums. Tiesa konstatēto apstākli neatzina par atbildību pastiprinošu apstākli, jo pārkāpuma atkārtotība jau veido inkriminēto administratīvo pārkāpumu sastāvu.

Nosakot soda apmēru, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā, ka lietā nav konstatējami atbildību ietekmējošie apstākļi, līdz ar to Nodibinājumam piemērotais naudas sods samazināms (*lietas 2.sējuma 24.-40.lapa*).

[5] Par pirmās instances tiesas spriedumu Nodibinājuma pārstāvis valdes priekšsēdētājs /pers. A/ iesniedzis apelācijas sūdzību, pārsūdzot to pilnā apmērā.

[5.1] Sūdzības iesniedzēja ieskatā Sākotnējo lēmumu nevar atzīt par tiesisku un pamatotu, jo Protokols neatbilst Latvijas APK 248.panta pirmās daļas prasībām, tajā norādītais administratīvā pārkāpuma apraksts neatbilst darbību juridiskai kvalifikācijai. Tāpat pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā un spriedumā nav vērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, attiecībā par administratīvā pārkāpuma protokola tiesisko dabu.

[5.2] Ņemot vērā /pers. B/ un /pers. C/ iesniegumā norādīto, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Nodibinājuma iespējamais pārkāpums ir kvalificējams pēc Darba likuma 69.panta pirmās daļas un 128.panta pirmās daļas, nevis Darba likuma 40.panta pirmās daļas. Sūdzības iesniedzēja ieskatā Iestādes amatpersona, uzliekot rezolūciju uz minēto personu iesniegumiem, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā uzsāka, kad vēl nebija konstatēts Protokolā norādītais Darba likuma 40.panta pirmās daļas pārkāpums.

[5.3] Sūdzības iesniedzēja ieskatā administratīvā pārkāpuma lietā ir iestājies noilgums, jo, iespējams, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā nav uzsākta atbilstoši Latvijas APK 238.[1] panta pirmajai daļai. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka administratīvā pārkāpuma lieta uzsākta sastādot Protokolu - 2020.gada 15.jūnijā, tas ir vairāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad /pers. B/ un /pers. C/ ar Nodibinājumu pārtrauca noslēgtos līgumus, līdz ar to ir iestājies noilgums administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši Latvijas APK 37.panta pirmajai daļai.

[5.4] Sūdzības iesniedzējs vērš tiesas uzmanību, ka Nodibinājums ir bezpeļņas organizācija bez mērķa gūt peļņu un ar mērķi dot jauniešiem iespēju iegūt darbam nepieciešamās iemaņas. Ar /pers. B/ un /pers. C/ līgumi bija noslēgti par iesaisti projektu aktivitātēs ar mērķi gūt zināšanas un praktiskas iemaņas projektu īstenošanas procesā bez nodoma dibināt darba tiesiskās attiecības, līdz ar to sūdzības iesniedzējs nepiekrīt spriedumā konstatētajam, ka noslēgtie līgumi klasificējami kā darba tiesiskās attiecības. Sūdzības iesniedzēja ieskatā pirmās instances tiesa lietu izskatīja formāli, neiedziļinoties lietas būtībā un nav ņēmusi vērā Augstākās tiesas sniegtās atziņas citos spriedumos, tādējādi nonākot pie nepareiza secinājuma, ka Nodibinājums pārkāpis Darba likuma 40.panta pirmo daļu.

Sūdzības iesniedzējs uzsver, ka Nodibinājumam nebija nodoma nelegāli nodarbināt personas, līdz ar to tā rīcībā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[5.5] Sūdzības iesniedzējam nav saprotams pirmās instances tiesas pamatojums, kādēļ tiek uzskatīts, ka Nodibinājums nodarbināja /pers. D/ bez rakstveidā noslēgta darba līguma. /pers. D/ uzturēšanās Nodibinājuma telpās vēl neapliecina starp pusēm pastāvošās darba tiesiskās attiecības. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa nav vērtējusi lietā esošos pierādījumus un bez argumentācijas pievienojusies Iestādes izdarītajiem secinājumiem. Savukārt Iestāde lēmumā ir izteikusi pieņēmumus par darba tiesisko attiecību pastāvēšanu, bet nav tos pierādījusi.

[5.6] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pirmās instances tiesa Nodibinājumam nenosūtīja Iestādes iesniegto paskaidrojumu par sūdzību un Iestādes lēmumu, līdz ar to Nodibinājumam tika liegtas tiesības sniegt viedokli par Iestādes paskaidrojumu.

[5.7] Papildus sūdzības iesniedzējs norāda, ka Nodibinājumam, kā bezpeļņas organizācijai piemērotais sods 8000 *euro* nav samērojams ar tā budžetu. Ne Iestāde, ne tiesa nav noskaidrojusi Nodibinājuma mantisko stāvokli un nav ņēmusi vērā samērīguma principu, atbilstoši Latvijas APK 32.panta otrajai daļai.

[5.8] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nav pamatots tiesas spriedumā izteiktais apgalvojums, ka Nodibinājums nav novērsis izdarītos pārkāpumus, jo uz pārbaudes brīdi noslēgtie līgumi vairs nebija spēkā, savukārt /pers. D/ Nodibinājumā darbu vispār nav veicis.

[5.9] Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 30.novembra spriedumu (*lietas 2.sējums 43.-55.lapa*).

[6] Par Nodibinājuma apelācijas sūdzību Iestāde iesniedza paskaidrojumus, norādot, ka tās ieskatā Kurzemes rajona tiesa ir pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi sūdzībā minētos argumentus, pierādījumus un lietas apstākļus. Iestāde uzskata, ka spriedums ir pamatots un likumīgs, savukārt Nodibinājuma sūdzība ir nepamatota un pilnībā noraidāma (*lietas 2.sējums 59.lapa*).

Motīvu daļa

[7] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma (turpmāk – AAL), kas stājās spēkā 2020.gada 1.jūlijā, Pārejas noteikumu 2.punktu procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas APK, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas APK normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā, vai izpilde).

Ievērojot to, ka tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā pirmās instances tiesā uzsākta 2020.gada 28.septembrī, tas ir, pēc AAL spēkā stāšanās, līdz ar to administratīvā pārkāpuma lieta tiesā skatāma pēc AAL normām.

[8] Kurzemes apgabaltiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma un iesniegtās apelācijas sūdzības pamatojumu, atzīst, ka Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 30.novembra spriedums grozāms daļā par noteiktā soda apmēru.

[9] Kurzemes apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pierādījumu vērtējums attiecībā par Nodibinājuma vainojamu rīcību ir pareizs un pamatots ar normatīvo aktu normām. Pirmās instances tiesa pareizi novērtējusi pierādījumus un lietas faktiskos apstākļus administratīvā pārkāpuma lietā. Atbilstoši AAL 246.panta ceturtajā daļā noteiktajam, apelācijas instances tiesa pievienojas spriedumā izdarītajiem secinājumiem, atzīstot, ka, apgabaltiesai nav pamata lietā jau konstatēto apstākļu pārvērtēšanai.

Novērtējusi pierādījumus izskatāmajā lietā, apgabaltiesa atzīst, ka Nodibinājuma vainojama rīcība Latvijas APK 41.panta piektajā daļā un 159.[8] panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta.

Tas vien, ka sūdzības iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli, vērtējot pierādījumus, pats par sevi nevar būt par iemeslu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

Apelācijas sūdzībā pēc būtības norādīti tie paši iebildumi uz kuriem argumentētas atbildes sniegusi gan Iestāde savā 2020.gada 27.augusta lēmumā Nr.2020-05-05/185, gan pirmās instances tiesa spriedumā. Papildus apelācijas instances tiesa uzsver turpmāk minēto.

[10] Apgabaltiesa par nepamatotu uzskata sūdzības iesniedzēja viedokli par to, ka noslēgtie līgumi ar /pers. B/ un /pers. C/ par viņu iesaistīšanu projektu aktivitātēs nav atzīstami par darba līgumiem.

[10.1] Iepazīstoties ar lietas materiāliem, apgabaltiesa konstatē, ka /pers. C/ 2019.gada 14.novembra sniegtajās liecībās (*lietas 1.sējums 118.-121.lapa*) un /pers. B/ 2019.gada 7.novembrī sniegtajās liecībās (*lietas 1.sējums 129.-131.lapa*) atzīst, ka darba pienākumus paralēli abās organizācijās veica 8 stundas dienā, reizēm arī ilgāk. Tāpat /pers. B/ uzsver, ka viņas vienīgais mērķis bija pelnīt naudu. Lai gan sūdzībā norādīts, ka Nodibinājuma mērķis ir ļaut jauniešiem iegūt darbam nepieciešamās zināšanas un iemaņas, tas nonāk pretrunā ar /pers. B/ teikto, kura pēc būtības vēlējusies pelnīt naudu, nevis iegūt jaunas zināšanas. Šie konstatētie apstākļi vedina secināt, ka minētās personas ir slēpti nodarbinātas, lai nebūtu jāslēdz darba līgumi un jāmaksā nepieciešamie nodokļi par nodarbināto personu.

[10.2] Apgabaltiesa norāda, ka ar /pers. B/ un /pers. C/ noslēgtie līgumi slēgti ar /pers. A/ kā biedrības /Nosaukums B/ un Nodibinājuma valdes priekšsēdētāju, līdz ar to radīts maldīgs priekšstats par darbošanos minētājās organizācijās, lai gan nolūks bijis slēpt, ka darbinieki pilda darba pienākumus.

[11] Apgabaltiesa norāda, ka nav pamatots sūdzības iesniedzēja norādītais, ka Nodibinājumam nebija nodoma nelegāli nodarbināt personas, jo atbilstoši juridiskajā literatūrā nostiprinātajām atziņām tiesību normā, kas paredz administratīvo atbildību, nav paredzēta tāda tiesiskā sastāva pazīme kā tiešs nodoms vai neuzmanība, tāpat arī piemērojamais sods nav atkarīgs no vainas formas, juridiskai personai nav iespējams un nepieciešams noskaidrot iekšējo attieksmi pret izdarīto rīcību, jo juridiskai personai, kas pati ir juridiska fikcija, nav psihiskas attieksmes pret apkārt notiekošajām darbībām (*Autoru kolektīvs E.Danovska un G.Kūtra zinātniskajā redakcijā, Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvās atbildības likuma skaidrojumi, Tiesu namu aģentūra: Rīga 2020, 104.lpp.*).

[12] Apgabaltiesa par nepamatotu uzskata sūdzības iesniedzēja norādi attiecībā uz to, ka rezolūcijas uz iesniegumiem uzrakstītas rokrakstā, līdz ar to tās iespējams uzlikt jebkurā lietvedības stadijā, kā arī par, iespējams, iestājušos noilgumu administratīvā pārkāpuma lietā. Apgabaltiesa norāda, ka Latvijas APK 238.[1]panta pirmā daļa noteic, ka saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, šā kodeksa 247.pantā minētās personas triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību, vai par materiālu nosūtīšanu pēc piekritības. Lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu. Savukārt Latvijas APK 37.panta pirmā daļa noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs,- no pārkāpuma pārtraukšanas dienas.

No lietas materiāliem redzams, ka uz /pers. B/ 2019.gada 21.oktobra iesnieguma rezolūcija ar norādi- uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā par Darba likuma 40.panta pirmās daļas pārkāpumiem- uzlikta 2019.gada 22.oktobrī (*lietas 1.sējuma 196.lapa*), savukārt uz /pers. C/ 2019.gada 7.novembra iesnieguma rezolūcija ar norādi- uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā par Darba likuma 40.panta pirmās daļas pārkāpumiem- uzlikta 2019.gada 7.novembrī (*lietas 1.sējuma 137.lapa*), līdz ar to secināms, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā uzsākta ievērojot Latvijas APK regulējumu un termiņu, kuru apšaubīt nav iemesla, tādēļ noraidāms sūdzības iesniedzēja iebildums, par to, ka lietvedība uzsākta vien ar Protokola sastādīšanas dienu.

[13] Apgabaltiesa nepiekrīt sūdzībā norādītajam, ka pirmās instances tiesa neesot nosūtījusi Iestādes iesniegtos paskaidrojumus par sūdzību un Iestādes lēmumu, tādējādi pārkāpjot Nodibinājuma tiesības sniegt viedokli par Iestādes paskaidrojumiem.

Apgabaltiesa konstatē, ka Iestādes viedoklis par iesniegto sūdzību un Iestādes lēmumu ir pasusts 2020.gada 17.septembra pavadrakstā tiesai par

sūdzības pārsūtīšanu un viedokļa sniegšanu (*lietas 2.sējuma 1.lapa*), kas tika nosūtīts arī Nodibinājumam, līdz ar to pirmās instances tiesai nebija pienākuma sūtīt to atkārtoti.

[14] Vienlaikus apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa, lemjot jautājumu par piemērojamo sodu, nav ievērojusi AAL 4.panta otrās daļas regulējumu, kurā noteikts, ka normatīvajam aktam, kas atzīst administratīvo pārkāpumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā normatīvā akta spēkā stāšanās dienas.

Tāpat atbilstoši juridiskajā literatūrā nostiprinātajām atziņām ir jāizšķir, vai jaunās tiesiskās sekas pārkāpējam ir labvēlīgākas vai nelabvēlīgākas par iepriekšējām tiesiskajām sekām. AAL pie labvēlīgajām tiesiskajām sekām varētu pieskaitīt arī sekas saskaņā ar kurām piemērojamais sods ir vieglāks nekā iepriekšējā tiesiskā regulējuma laikā (*Autoru kolektīvs E.Danovska un G.Kūtra zinātniskajā redakcijā, Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvās atbildības likuma skaidrojumi, Tiesu namu aģentūra, Rīga 2020, 98.lpp*).

[14.1] Par Latvijas APK 41.panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu juridiskai personai piemēro naudas sodu no 3600 *euro* līdz 7100 *euro*, bet par Latvijas APK 158.^{8}panta astotajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu naudas sodu no 7100 *euro* līdz 14000 *euro*.

Līdz ar AAL spēkā stāšanos administratīvos pārkāpumus, par tiem piemērojamos sodus un šajā likumā paredzētos administratīvās atbildības pamatnoteikumus, nosaka attiecīgo nozari regulējošajos likumos vai pašvaldību saistošajos noteikumos.

Saskaņā ar Darba likuma 158.pantu par darba līguma nenoslēgšanu rakstveida formā piemēro naudas sodu darba devējam- juridiskai personai no simt četrdesmit līdz septiņsimt divdesmit naudas vienībām, t.i., no 700 *euro* līdz 3600 *euro*.

Savukārt par likumā „Par nodokļiem un nodevām" 142.panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu juridiskai personai piemēro naudas sodu no septiņdesmit līdz tūkstoš četrsimt divdesmit naudas soda vienībām, t.i., 350 *euro* līdz 7100 *euro*.

Salīdzinot administratīvo atbildību regulējošās normas, redzams, ka likumdevējs no normas dispozīcijas izslēdzis kvalificējošu pazīmi- pārkāpuma izdarīšana atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas, attiecīgi sankcijas par izdarītajiem pārkāpumiem kļuvušas labvēlīgākas, salīdzinot ar Latvijas APK.

[14.2] Bez tam AAL 22.panta pirmā daļa noteic, ka, ja viena persona izdarījusi divus vai vairākus administratīvos pārkāpumus, administratīvo sodu piemēro par katru pārkāpumu atsevišķi. Savukārt Latvijas APK 35.panta otrā daļa noteica, ka gadījumā, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Salīdzinot minētās normas, redzams, ka Latvijas APK 35.panta otrajā daļā norādītais regulējums ir labvēlīgāks par AAL 22.panta pirmajā daļā norādīto regulējumu, jo, iepretim sodu saskaitīšanai, paredz vieglākā soda ietveršanu bargākās sankcijas ietvaros.

Ievērojot iepriekš norādīto, pirmās instances tiesas spriedums grozāms daļā par piemēroto sodu.

[15] Ņemot vērā to, ka pārkāpēja atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi netiek konstatēti, tiesai nav pamata sodu noteikt ne sankcijas minimālajās, ne maksimālajās robežās, līdz ar ko sods Nodibinājumam nosakāms pieci simti naudas soda vienību jeb 2500 *euro* apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 4.panta otro daļu, 247.pantu, 227.panta pirmās daļas 4.punktu, Kurzemes apgabaltiesa

nosprieda

grozīt ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 30.novembra spriedumu piemēroto soda mēru un par Latvijas APK 41.panta piektajā daļā un 159.^{8}panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu Nodibinājumam /nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, piemērot naudas sodu 500 (pieci simti) naudas soda vienību jeb 2500 (divi tūkstoši pieci simti) *euro*.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnesis K.Līcis

Tiesnesis D.Aktumanis

Tiesnese S.Mertena